

POSUDEK OPONENTA RIGORÓZNÍ PRÁCE

Název rigorózní práce: Skončení základních pracovněprávních vztahů

Jméno uchazeče: Mgr. Petr Sladký

Oponent: Mgr. Miroslav Hromada, Ph.D.

Západočeská univerzita v Plzni

Právnická fakulta

Katedra pracovního práva a práva sociálního zabezpečení

Posudek

1. Výsledky práce

Předložená práce zpracovává jedno z častých témat kvalifikačních prací, které má však mimořádný praktický význam, neboť spory ze skončení pracovního poměru jsou nejčastějšími pracovněprávními spory.

Práce si klade za cíl představení problematiky skončení pracovního poměru a vztahů založených dohodami o pracích konaných mimo pracovní poměr v České republice. Snaží se zohlednit i dopad nové úpravy občanského práva, inspiruje se u zahraničních úprav a formuluje vlastní závěry.

Její členění je obvyklé pracím zpracovávaným na dané téma. Začíná obecným výkladem skončení pracovního poměru a pokračuje přes jednotlivé významné právní skutečnosti. Důraz je pochopitelně kladen na skončení pracovního poměru právními jednáními, a to především těmi jednostrannými. V samostatné kapitole klade autor důraz na řešení otázky neplatného rozvázání pracovního poměru a zabývá se i skončením pracovněprávních vztahů založených dohodami o pracích konaných mimo pracovní poměr. Následuje představení vybraných zahraničních úprav, vlastní návrhy na zlepšení právní úpravy a závěr. Struktura práce odpovídá zvolenému tématu a pro čtenáře je logická a tudíž i přehledná.

2. Metody a prameny

Při vypracování rigorózní práce bylo postupováno v první řadě metodou kompilační, kdy bylo čerpáno z odborné literatury na dané téma publikované. Autor provádí rovněž vlastní analýzu dostupné vybrané judikatury. Tuzemská odborná literatura je citována na odpovídající úrovni, rozsah odkazovaných rozhodnutí domácích soudů k danému tématu je téměř vyčerpávající.

Ačkoliv se práce zabývá i právní úpravou ve vybraných evropských státech a přednáší její stručný nástin, lze jako nedostatek spatřovat absenci významnější práce s původními zahraničními zdroji, a to jak s odbornou literaturou či s judikaturou. V dané kapitole je předkládána celá řada konkrétních údajů o zahraniční úpravě, o nichž je zřejmé, že se nejedná o osobní zkušenost autora, přesto není uveden zdroj. Tato výtka není vznášena pouze z důvodů formálních, neboť pro čtenáře, zajímajícího se o dané téma, by bylo jistě přínosné, měl-li by usnadněnu práci ve vyhledávání a studiu původních zahraničních pramenů. Tato skutečnost by podpořila případné další úsilí navazující na již dosažené výsledky.

3. Věcná a formální správnost

Domácí úprava skončení základních pracovněprávních vztahů je až na výjimky vysvětlena věcně správně. Vyskytují-li se nesprávnosti, jsou spíše dílčí povahy. Tak např. tvrzení na str. 43, že "v současné době tedy zákoník práce definici pracovního úrazu již neobsahuje", neodpovídá ustanovení § 271k odst. 1 zákoníku práce. Stejně tak není v souladu se současným právním stavem citace z judikatury na str. 55, že "o tom, zda jde o omluvené nebo neomluvené zmeškání práce, rozhoduje zaměstnavatel v dohodě s příslušným odborovým orgánem". Na str. 94 by zase bylo vhodné pojednat i o zákazu řetězení uzavírání (prodlužování) pracovních poměrů na dobu určitou a popřípadě zmínit i řešení situace, kdy nejsou tato pravidla dodržena, jak je vyjádřeno v judikatuře Ústavního soudu.

Formální a jazyková stránka práce je na velmi dobré úrovni. Pravopisné chyby se vyskytují pouze zřídka (např. str. 38, 147, chybějící čárky na str. 104, 133). Nesprávné tvary slov (např. str. 19, 31, 36, 40) nebo vynechaná slova (např. str. 9, 17, 84 nebo 140) by bylo možné odstranit při finální korektuře.

4. Závěr

Představení domácí právní úpravy je ucelené, ale zároveň standardní tak, jak je lze čerpat i z běžně dostupné domácí odborné literatury. Největší přínos práce však spatřuji v kritickém pohledu na současnou domácí úpravu skrz poznatky získané ze zahraničí (byť s výtkou nedostatečné citace původních pramenů). Tento rozhled přes vlastní hranice není obecně jak v domácí legislativě, tak právní praxi dostatečný, a každou práci, která se vydává tímto směrem, lze proto považovat za přínosnou. Práci proto doporučuji k obhajobě.

5. Otázky o obhajobě:

Jaký je současný stav právní úpravy a přístupu judikatury k pracovnělékařským posudkům a jejich závaznosti? Platí skutečně teze, že je nelze nahradit jiným důkazem (jak lze vykládat závěry na str. 42)?

Jak se má zachovat zaměstnanec, kterému byla dána ústní výpověď a po uplynutí výpovědní doby mu není ani přidělována práce, ani poskytováno jakékoliv plnění?

V Plzni dne 9. prosince 2016

Mgr. Miroslav Hromada, Ph.D.